Προσωπα

Γιώργος Δουατζής: Οργίζομαι με την παράνοια που έχει κατακλύσει τη δημόσια ζωή

By Τίνα Πανώριου on December 1, 2016 / 0 Comments

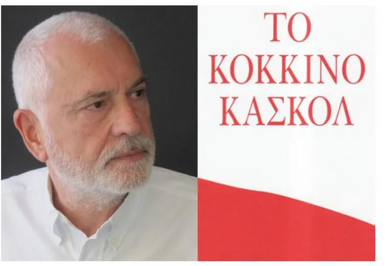

συνέντευξη στην Τίνα Πανώριου.

"Ιδιοτελείς, εγωπαθείς και βάρβαροι / χτίζουν είδωλα με ελπίδες και οράματα / προσκυνήματα των αφελών. / Και δεν αναρωτήθηκαν οι δόλιοι / για τόσους δύσμοιρους που τους ακολουθούν"

Από *Το κόκκινο κασκόλ* του Γ. Δουατζή

Ο Γιώργος Δουατζής κλείνει φέτος σαράντα χρόνια εκδοτικής παρουσίας με την ποιητική συλλογή *Το κόκκινο κασκόλ* (εκδόσεις Μανδραγόρας). Έχει εκδώσει 24 βιβλία (ποίηση, μυθιστόρημα, διήγημα, θέατρο) και μετείχε σε 4 συλλογικά. Έργα του έχουν μεταφρασθεί σε 6 γλώσσες (αγγλικά, ρωσικά, γαλλικά, γερμανικά, ισπανικά, τσεχικά).Ο Γ. Δουατζής είναι δημοσιογράφος .

- **Τι σημαίνουν σαράντα χρόνια παρουσίας σας στα ελληνικά γράμματα;**

Μια πολύμοχθη προσπάθεια γεμάτη ενδοσκοπήσεις, χαρές, λύπες, αφοσίωση, στον αγώνα να δώσεις με τις λέξεις την πρόσληψη του εαυτού, των άλλων και του κόσμου, οικοδομώντας ένα σωτήριο σύστημα αξιών ζωής. Ένα τραγούδι ήταν αυτά τα χρόνια, που λειο αισιόδοξα "καλημέρα" με το φως της αυγής, με την έλευση του απρόσμενου της κάθε μέρας.

- **Πότε συνειδητοποιήσατε ότι η ποίηση μπήκε στη ζωή σας;**

Όταν ανακάλυψα, στα δεκατρία μου χρόνια, στίχους μου στα τετράδιά μου του Δημοτικού σχολείου. Από τότε άρχισε η ενσυνείδητη πορεία στην περιπέτεια της γραφής. Τότε άρχισε η προσπάθεια της επίπονης καταγραφής όσων ένιωθα, όσων σκεπτόμουν. Και αργότερα ήρθε η ανάγκη της μοιρασιάς μέσα από την έκδοση βιβλίων.

- **Τι είναι για σας η ποίηση;**

Θρησκεία, χωρίς θεούς και μόνο πίστη. Ευλογία, να μπορείς να πετάξεις με ένα μολύβι κι ένα χαρτί. Σκαλωσιά για την οικοδόμηση ενός σωτήριου συστήματος, το οποίο οδηγεί από το προσωπικό στο συλλογικό μέσα από πανανθρώπινα ιδανικά. Η Ποίηση ξεπλένει τις πληγές και με περισσή αγάπη για τον άνθρωπο δίνει κουράγιο ώστε να συνεχίζουμε τον αγώνα της ζωής.

- **Πραγματική ζωή και ποίηση;**

Η πραγματική ζωή δεν είναι στις συναλλαγές, στο κυνήγι του χρήματος, στην ευτέλεια των ιδιοτελών ανταγωνισμών. Είναι στην αναζήτηση της ανθρωπιάς μέσα σου και στην έγνοια για τον διπλανό. Κι η ποίηση είναι ο μεγάλος δάσκαλος.

- **Μεγαλώνοντας όμως, σας χτυπούν την πόρτα και οι αναμνήσεις.**

Βροντοχτυπούν την πόρτα και ανοίγεις, θες δεν θες. Αυτό το υλικό των αναμνήσεων, άλλοι το μορφοποιούν σε πολύτιμο μάθημα ζωής και άλλοι σε έργο τέχνης. Και είναι οι πιο τυχεροί βεβαίως, διότι έτσι καταγράφουν και τα βήματα της πορείας τους στη σκέψη και τη δημιουργία. Οι ανασκοπήσεις πονάνε συχνά, ξέρετε, αλλά είναι άκρως διδακτικές.

- **Σας απασχολεί ο χρόνος που περνάει;**

Με απασχολεί ως μέτρο όσων δεν έχω κάνει ακόμα. Και δυστυχώς αυτά είναι πάρα πολλά. Λέτε να βρίσκω δικαιολογίες παράτασης ζωής; (γέλια) Από τη μία λέω πως δεν προλαβαίνω κι από την άλλη σκέπτομαι ότι δεν μου ζήτησε κανείς να προλάβω κάτι, πέραν του εαυτού μου.

- **Ενοχές;**

Αρκετές. Για όσα δεν έκανα και για όσα δεν πρόλαβα να γράψω. Κυρίως για τις στιγμές που δεν κατάλαβα ότι ο διπλανός μου είχε ανάγκη και δεν τον στήριξα.

- **Εμπιστεύεστε τους ανθρώπους;**

Τους πάντες, μέχρι να με διαψεύσουν.

- **Σας χαρακτήρισαν ερωτικό και πολιτικό ποιητή. Είναι έτσι;**

Το θεωρώ αυτονόητο. Ο έρωτας είναι η ζωογόνα πηγή, την οποία δεν μπορεί παρά να την υμνήσεις. Όσο για την πολιτική, δεν μπορώ να διανοηθώ ποιητή να κλαυθμυρίζει για τον φόβο του θανάτου και για άλλα υπαρξιακά του προβλήματα και να μην βλέπει δίπλα του τους άστεγους, τους ανέργους, τους συνανθρώπους του να ψάχνουν στα σκουπίδια για τροφή. Κι έπειτα, παράγω πολιτισμό, παράγω έργο, σημαίνει ύψιστη πολιτική πράξη. Νομίζω πως ό,τι οξύνει την ευαισθησία και την κριτική σκέψη των ανθρώπων είναι προσφορά και στάση απέναντι σε κάθε εξουσία, είναι μάχη για να κερδηθεί η αξιοπρέπεια του πολίτη, η οποία έχει κακοποιηθεί ανηλεώς τα τελευταία χρόνια στην πατρίδα μας.

- **Τι φοβάστε;**

Την αποτελεσματικότητα των βασικών εργαλείων των εξουσιών για να αδρανοποιούν τον κόσμο. Δηλαδή την απειλή και τον φόβο που χρησιμοποιούν για να χειραγωγούν τους πολίτες. Φοβάμαι επίσης μην πάθουν κάτι οι αγαπημένοι μου. Όπως, μην φτάσω στην εξάρτηση από τους άλλους λόγω βιολογικής αδυναμίας, όχι να αυτοεξυπηρετηθώ, αλλά να δημιουργώ και κυρίως να μοιράζομαι.

- **Τι σας οργίζει;**

Η υποτίμηση της νοημοσύνης μας από όσους μας κυβερνούν. Οργίζομαι με την παράνοια που έχει κατακλύσει τη δημόσια ζωή και πληγώνει την αξιοπρέπεια των συνανθρώπων μας. Δεν αντέχεται πια η εικόνα των αστέγων, των αδύναμων γερόντων, των νέων με την απόγνωση στα μάτια, των τόσων απόβλητων της ζωής.

- **Χρειαζόμαστε τους ποιητές μέσα σε αυτήν την πρωτόγνωρη κρίση;**

Οι ποιητές είναι η προσωποποίηση της διαρκούς υπενθύμισης της ανθρωπιάς, της φθαρτότητας και της θνητότητας. Των τριών «κλειδιών» που μας κάνουν σώφρονες, τατεινούς και προσφέροντες. Μας θυμίζουν ότι είμαστε άνθρωποι που επιζητούν την αξιοπρέπεια. Τι λέτε τους χρειαζόμαστε; Υπάρχει μια άνθηση όλων των μορφών τέχνης την περίοδο της κρίσης, που λειτουργεί ως βάλσαμο κι ελπίδα στους καταπονημένους συνανθρώπους μας.

- **Οι αξίες σας;**

Η καθέκαστα αλήθεια μου, που αυτοαναιρείται διαρκώς, και η μοιρασιά.

- **Πεζογραφία ή ποίηση;**

Η πεζογραφία είναι το καλό κρασί. Η ποίηση το ακριβό απόσταγμα.

- **Εργαστήκατε όμως και δεκαετίες στη δημοσιογραφία…**

Ήταν ένα ακόμα μεγάλο σχολείο η δημοσιογραφία, η οποία με τροφοδότησε με εμπειρίες ζωής και γνωριμίες σημαντικών ανθρώπων που "γέμισαν τις αποθήκες μου" αξιοποιήσιμο ποιητικά υλικό. Όσο εργαζόμουν ως δημοσιογράφος η ποιητική μου παραγωγή ήταν κυρίως τις νυχτερινές ώρες. Η δημοσιογραφία ανέκοψε την εκδοτική μου παρουσία, όχι τη συγγραφική δραστηριότητα. Δεν έβγαζα βιβλία τότε, διότι δεν ήθελα να εκληγθεί από συνοδήποτε κακόπιστο ότι αξιοποιούσα τη δημοσιότητα που είχα, λόγω τηλεόρασης κυρίως, για να προωθούνται τα βιβλία μου. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να είμαι απών από τα εκδοτικά δρώμενα για πολλά κρίσιμα χρόνια.

- **Κλείνοντας την κουβέντα μας, τι θα λέγατε από ψυχής σε έναν νέο άνθρωπο;**

Πόσο τον χαίρομαι και πόσο τον πονάω. Τι να του πω, με τόσα λάθη που έχω κάνει στη ζωή μου, με τον κόσμο που του παραδίδουμε…

Bio | Latest Posts

Τίνα Πανώριου

Τίνα Πανώριου Γεννήθηκε στην Ν Υόρκη και ζεί στο Π Ψυχικό. Τελείωσε την Σχολή Μωραίτη, και έχει πτυχίο Αγγλικής Φιλολογίας. Από το 1981 εργάζεται ως πολιτιστική συντάκτρια στις εφημερίδες ΕΘΝΟΣ, ΕΙΔΗΣΕΙΣ, ΕΒΔΟΜΗ και στα περιοδικά ΕΝΑ, ΚΑΙ, ΕΠΙΚΑΙΡΑ, ΤΗΛΕΡΑΜΑ, PENTHOUSE. Έκανε αρχισυνταξία σε εκπομπές της ΕΤ1, καθώς και στο Κανάλι 5. Η τηλεταινία της «Το όνομά μου είναι Ασσανί» διαγωνίστηκε στο Φεστιβάλ της Δράμας. Το1995-1996 έκανε, εκπομπή στον σταθμό SEVEN X, με τίτλο «Από στόμα σε στόμα». Στο ραδιόφωνο έχει δουλέψει στο ΚΑΝΑΛΙ 1 και στον ΣΚΑΪ. Από το 1993 έως τον Ιούνιο του 2013, εργαζόταν στην ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗ και στον ιστότοπο της ΕΡΤ, (πολιτιστικές συνεντεύξεις, κριτική τηλεόρασης, Βιβλίο). Τα τελευταία 10 χρόνια ασχολείται αποκλειστικά με τον χώρο του ΒΙΒΛΙΟΥ. Σήμερα συνεργάζεται με το DIASTIXO και το VAKXIKON.